ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 30ής Απριλίου 1999 *

Στην υπόθεση T-44/98 R II,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, εταιρία δικαίου της Αρούμπα, με έδρα το Oranjestad (Αρούμπα), εκπροσωπούμενη από τον Gerard van der Wal, δικηγόρο στο Hoge Raad der Nederlanden, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue,

αιτούσα,

υποστηριζόμενη από την

Κυβέρνηση της Αρούμπα, εκπροσωπούμενη από τους Pierre V. F. Bos και Marco M. Slotboom, δικηγόρους Ρότερνταμ, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch και Wolter, 11, rue Goethe

παρεμβαίνουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Thomas van Rijn, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζομένης από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τους Jürgen Huber και Guus Houttuin, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τη Mónica López-Monis Gallego, abogado del Estado, της υπηρεσίας κοινοτικών διαφορών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard E. Servais,

και από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Claude Chavance, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση, αφενός, αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1997 (VI/51329) για την απόρριψη αιτήσεως της προσφεύγουσας-αιτούσας να της χορηγηθούν πιστοποιητικά εισαγωγής για προϊόντα ζάχαρης μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας και, αφετέρου, λήψεως προσωρινών μέτρων προκειμένου να απαγορευθεί στην Επιτροπή να εφαρμόσει, διαρκούσας της ίδιας περιόδου, τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704 με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ (ΕΕ L 349, σ. 26), και της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, καθόσον οι διατάξεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό των εισαγωγών στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

1 Η νήσος της Αρούμπα συγκαταλέγεται μεταξύ των υπερποντίων χωρών και εδαφών (στο εξής: ΥΧΕ) που είναι συνδεδεμένα με την Κοινότητα. Η σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα ρυθμίζεται από το τέταρτο μέρος της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και από την απόφαση 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1, στο εξής: απόφαση ΥΧΕ), ληφθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 136, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης.

2 Το άρθρο 131, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης προβλέπει τα ακόλουθα:

«Σκοπός της συνδέσεως είναι η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως των [υπερποντίων] χωρών και εδαφών και της δημιουργίας στενών οικονομικών σχέσεων μεταξύ αυτών και της Κοινότητας στο σύνολό της.»

3 Ένας από τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει η σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα είναι, βάσει του άρθρου 132, παράγραφος 1, της Συνθήκης, να εξασφαλίζεται ότι «τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις εμπορικές τους συναλλαγές με τις [υπερπόντιες] χώρες και εδάφη το καθεστώς που διέπει τις μεταξύ τους σχέσεις δυνάμει της παρούσας Συνθήκης».

4 Το άρθρο 133, παράγραφος 1, της Συνθήκης προβλέπει ότι τα εισαγόμενα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ τυγχάνουν κατά την είσοδό τους στα κράτη μέλη της πλήρους καταργήσεως των δασμών, η οποία επήλθε μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης.

5 Το αρχικό κείμενο του άρθρου 101, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ όριζε:

«Τα προϊόντα καταγωγής των ΥΧΕ εισάγονται στην Κοινότητα άνευ δασμών και φόρων ισοδυνάμου αποτελέσματος.»

6 Το άρθρο 102 της ίδιας αποφάσεως προέβλεπε:

«Η Κοινότητα δεν επιβάλλει ποσοτικούς περιορισμούς ή μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος κατά τις εισαγωγές προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ.»

7 Το άρθρο 108, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως ΥΧΕ παραπέμπει στο παράρτημα ΙΙ αυτής (στο εξής: παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ) για τον καθορισμό της εννοίας των προϊόντων καταγωγής και των σχετικών μεθόδων διοικητικής συνεργασίας.

8 Δυνάμει του άρθρου 1 του παραρτήματος II της αποφάσεως ΥΧΕ, ένα προϊόν θεωρείται καταγωγής των ΥΧΕ, της Κοινότητας ή των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (στο εξής: κράτη ΑΚΕ) όταν έχει είτε εξ ολοκλήρου παραχθεί είτε επαρκώς μεταποιηθεί εκεί.

9 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ιδίου παραρτήματος διευκρινίζει ότι, όταν προϊόντα εξ ολοκλήρου παραγόμενα στην Κοινότητα ή στα κράτη ΑΚΕ υφίστανται κατεργασίες ή μεταποιήσεις στις ΥΧΕ, θεωρούνται ότι έχουν εξ ολοκλήρου παραχθεί στις ΥΧΕ. Δυνάμει του κανόνα αυτού, που καλείται κανόνας «σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ», η ζάχαρη καταγωγής των κρατών ΑΚΕ, η οποία έχει υποστεί κάποια κατεργασία ή μεταποίηση στις ΥΧΕ, μπορεί επομένως να εισάγεται ελεύθερα στην Κοινότητα απαλλαγμένη δασμών.

10 Κατά το άρθρο 240, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ, η απόφαση αυτή εφαρμόζεται για περίοδο δέκα ετών από την 1η Μαρτίου 1990. Όμως, η παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', του ιδίου άρθρου προβλέπει ότι, πριν από τη λήξη της πρώτης πενταετούς περιόδου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία μετά από πρόταση της Επιτροπής, θεσπίζει, ενδεχομένως, εκτός από τις χρηματοδοτικές συνδρομές της Κοινότητας για τη δεύτερη πενταετή περίοδο, τις τροποποιήσεις που πρέπει ενδεχομένως να επέλθουν στην απόφαση ΥΧΕ τις οποίες ανακοινώνουν οι αρμόδιες αρχές των ΥΧΕ στην Επιτροπή ή εκείνες που προτείνει η Επιτροπή βάσει της δικής της εμπειρίας ή της σχέσεως με τις τροποποιήσεις που διαπραγματεύονται η Κοινότητα και τα κράτη ΑΚΕ.

11 Με ανακοίνωση προς το Συμβούλιο, σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση της συνδέσεως των ΥΧΕ με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα [έγγραφο COM(94) 538 τελικό, της 21ης Δεκεμβρίου 1994], η Επιτροπή συνέστησε διάφορες προσαρμογές της συνδέσεως αυτής.

12 Στις 16 Φεβρουαρίου 1996, υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση αποφάσεως για την ενδιάμεση αναθεώρηση της αποφάσεως ΥΧΕ [COM(95) 739 τελικό, ΕΕ C 139, σ. 1]. Στην έκτη αιτιολογική σκέψη της προτάσεως αυτής υποστήριζε ότι η ελεύθερη πρόσβαση για όλα τα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ και η διατήρηση του κανόνα

σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ δημιουργούν κίνδυνο συγκρούσεως των στόχων δύο κοινοτικών πολιτικών, δηλαδή της πολιτικής αναπτύξεως των ΥΧΕ και της κοινής γεωργικής πολιτικής.

13 Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 1997 την απόφαση 97/803/ΕΚ, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης ΥΧΕ (ΕΕ L 329, σ. 50, στο εξής: απόφαση 97/803).

14 Η έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 97/803 ορίζει:

«εκτιμώντας ότι η εγκαθίδρυση, με την απόφαση [ΥΧΕ], της ελεύθερης πρόσβασης για όλα τα προϊόντα καταγωγής των ΥΧΕ, και η διατήρηση της σώρευσης προϊόντων καταγωγής ΑΚΕ και καταγωγής των ΥΧΕ έχουν οδηγήσει στη διαπίστωση ότι υπάρχει κίνδυνος σύγκρουσης των στόχων των δύο κοινοτικών πολιτικών, δηλαδή της ανάπτυξης των ΥΧΕ και της κοινής γεωργικής πολιτικής· ότι σοβαρές διαταραχές στην κοινοτική αγορά ορισμένων προϊόντων που υπόκεινται σε κοινή οργάνωση αγοράς οδήγησαν, επανειλημμένα, στη θέσπιση μέτρων διασφάλισης· ότι είναι σκόπιμο να προληφθούν νέες διαταραχές με μέτρα για τον καθορισμό ευνοϊκού πλαισίου για την κανονική ροή του εμπορίου, [συμβατά] με την κοινή γεωργική πολιτική».

15 Προς τον σκοπό αυτό η απόφαση 97/803 προσέθεσε στην απόφαση ΥΧΕ τα άρθρα 108α και 108β, που δέχονται τη σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ αντιστοίχως για το ρύζι και τη ζάχαρη, μέχρι μιαν ορισμένη ετήσια ποσότητα.

16 Έτσι, το άρθρο 108β, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως ΥΧΕ ορίζει:

«1. (...) η σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ, που αναφέρεται στο άρθρο 6 του παραρτήματος II, γίνεται δεκτή για ετήσια ποσότητα 3 000 τόνων ζάχαρης.

2. Για την εφαρμογή των κανόνων σώρευσης ΑΚΕ/ΥΧΕ, που προβλέπεται στην παράγραφο 1, θεωρούνται ότι αρκούν για να προσδώσουν τον χαρακτήρα προϊόντων καταγωγής των ΥΧΕ η κυβοποίηση της ζάχαρης ή ο χρωματισμός.»

17 Η προσβαλλομένη απόφαση τροποποίησε επίσης τα άρθρα 101, παράγραφος 1, και 102 της αποφάσεως ΥΧΕ, τα οποία στο εξής έχον ως εξής:

«*Άρθρο 101*

1. Τα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ εισάγονται στην Κοινότητα άνευ δασμών.

(...)

Άρθρο 102

Με την επιφύλαξη των άρθρων 108α και 108β, η Κοινότητα δεν επιβάλλει στις εισαγωγές προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ ούτε ποσοτικούς περιορισμούς ούτε μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος.»

18 Η απόφαση 97/803 άρχισε να ισχύει στις 30 Νοεμβρίου 1997, όπως όριζε το άρθρο 2.

19 Στις 17 Δεκεμβρίου 1997 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2553/97, για λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704 με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ (ΕΕ L 349, σ. 26, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής). Ο κανονισμός αυτός τέθηκε μεν σε ισχύ στις 19 Δεκεμβρίου 1997, αλλά η εφαρμογή του άρχισε από την 1η Ιανουαρίου 1998.

20 Ένα μεταβατικό καθεστώς προβλέφθηκε από το άρθρο 8, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, το οποίο ορίζει τα εξής:

«(...) τα πιστοποιητικά εισαγωγής για τα οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις μεταξύ της 10ης και της 31ης Δεκεμβρίου 1997 εκδίδονται από τις αρχές των κρατών μελών μετά από προηγούμενη έγκριση των υπηρεσιών της Επιτροπής, σύμφωνα με τη σειρά της υποβολής τους και εντός του ορίου της μέγιστης ποσότητας των 3 000 τόνων για την Κοινότητα».

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

21 Τον Απρίλιο του 1997 η αιτούσα άρχισε να εκμεταλλεύεται εργοστάσιο σακχαροποιίας, ευρισκόμενο στη νήσο της Αρούμπα, και να εξάγει ζάχαρη με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ (στο εξής: ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ) προς την Κοινότητα. Η τελευταία αποστολή φορτίου ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ το οποίο η εταιρία αυτή εξήγαγε από τη νήσο της Αρούμπα πραγματοποιήθηκε στς 3 Νοεμβρίου 1997. Κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος μεταξύ Απριλίου και Νοεμβρίου 1997 η αιτούσα εξήγαγε προς την Κοινότητα ποσότητα 7 516 τόνων ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ.

22 Επειδή η ζάχαρη δεν παράγεται στην Αρούμπα, η αιτούσα αγοράζει λευκή ζάχαρη από βιομηχανίες παραγωγής ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, εγκατεστημένες στα κράτη ΑΚΕ. Η αγορασθείσα ζάχαρη μεταφέρεται στην Αρούμπα, όπου καθίσταται αντικείμενο κατεργασίας και μεταποιήσεως, μετά το πέρας των οποίων το προϊόν θεωρείται τελικό προϊόν. Οι πράξεις αυτές συνίστανται στον καθαρισμό της ζάχαρης, την άλεση (το καλούμενο milling: η ζάχαρη αποκτά το επιθυμητό πάχος ανάλογα με τις οδηγίες του πελάτη) και τη συσκευασία. Το εργοστάσιο της αιτούσας έχει, κατ' αυτήν, ελαχίστη ικανότητα επεξεργασίας 34 000 τόνων ζάχαρης ετησίως.

23 Την 1η Δεκεμβρίου 1997 η αιτούσα υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων κατά του Ολλανδικού Δημοσίου, του Hoofdproductschap voor Akkerbouwproducten και κατά των αρχών της Αρούμπα, ζητώντας να υποχρεωθούν να μην εκτελέσουν την απόφαση 97/803. Η αιτούσα ζήτησε, στην ουσία, από τον πρόεδρο του arrondissementsrechtbank 's Gravenhage να απαγορεύσει στους καθών να επιβάλουν, όσον αφορά τις εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στις Κάτω Χώρες, άλλες προϋποθέσεις εκτός των προβλεπομένων από την απόφαση ΥΧΕ, όπως αυτή ίσχυε μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1997. Με διάταξη της 19ης Δεκεμβρίου 1997 το εθνικό δικαστήριο δέχθηκε το ως άνω αίτημα λήψεως προσωρινού μέτρου έναντι των αρχών της Αρούμπα μέχρις ότου το Δικαστήριο, στο οποίο το εθνικό δικαστήριο υπέβαλε αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης, απαντήσει στα τέσσερα προδικαστικά ερωτήματα που περιλαμβάνονταν στη διάταξή του. Από τη φέρουσα αριθμό πρωτοκόλλου C-17/98 υπόθεση, που εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, ανακύπτει ζήτημα κύρους της αποφάσεως 97/803, ιδίως καθόσον η απόφαση αυτή προσέθεσε το άρθρο 108β στην απόφαση ΥΧΕ. Αντιθέτως, το εθνικό δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτα τα αιτήματα που στρέφονταν κατά του Ολλανδικού Δημοσίου και κατά του Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten.

24 Στις 19 Δεκεμβρίου 1997 η αιτούσα υπέβαλε στην αρμόδια εθνική αρχή, δυνάμει του άρθρου 8, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού εφαρμογής, αίτηση για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής για 3 010 τόνους ζάχαρης. Η αίτηση αυτή διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 22 Δεκεμβρίου 1997.

25 Με απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 1997 (VI/51329, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) απευθυνόμενη στην αρμόδια εθνική αρχή, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αυτή ως απαράδεκτη, για τον λόγο ότι αφορούσε ποσότητα μεγαλύτερη από την ανώτατη ποσότητα που προβλέπει το άρθρο 8, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού εφαρμογής.

26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Μαρτίου 1998 η αιτούσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

27 Με χωριστό δικόγραφο, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Απριλίου 1998, υπέβαλε επίσης, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης, την παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

28 Η Επιτροπή κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 5 Μαΐου 1998.

29 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Απριλίου, στις 13 Μαΐου και στις 12 Ιουνίου 1988, αντίστοιχα, το Βασίλειο της Ισπανίας, το Συμβούλιο και η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησαν να παρέμβουν στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων υπέρ της καθής. Η παρέμβασή τους επετράπη με διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου, της 25ης Μαΐου και της 16ης Ιουνίου 1998, αντίστοιχα.

30 Με δικόγραφο πού πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Μαΐου 1998 η Κυβέρνηση της Αρούμπα ζήτησε να παρέμβει στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων υπέρ της αιτούσας.

31 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Μαΐου 1998 η αιτούσα δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στο αίτημα αυτό. Η Επιτροπή δεν κατέθεσε παρατηρήσεις επ' αυτού εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

32 Με τηλεομοιοτυπία της 27ης Μαΐου 1998 η Γραμματεία του Πρωτοδικείου κάλεσε την Κυβέρνηση της Αρούμπα να παραστεί κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, χωρίς ωστόσο να λάβει θέση επί του αιτήματος παρεμβάσεως. Στην Κυβέρνηση αυτή κοινοποιήθηκε αντίγραφο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και των παρατηρήσεων της Επιτροπής επ' αυτής.

33 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 22 Ιουνίου 1998.

34 Με διάταξη της 14ης Αυγούστου 1998, Τ-44/98 R, Emesa Sugar κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-3079), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, αφενός, δέχθηκε το αίτημα παρεμβάσεως της Κυβερνήσεως της Αρούμπα και, αφετέρου, απέρριψε την ως άνω αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

35 Κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως εκ μέρους της αιτούσας, η ως άνω διάταξη εξαφανίστηκε με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-364/98 P (R), Emesa Sugar κατά Επιτροπής 1998, σ. I-8815, η οποία παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου. Στη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου αναφέρεται, ιδίως, ότι «η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πάσχει λόγω νομικών σφαλμάτων, καθόσον συνδέει την ύπαρξη διακριτικής εξουσίας του Συμβουλίου με τον βαθμό του επείγοντος που πρέπει να αποδειχθεί ως προϋπόθεση για τη χορήγηση προσωρινού μέτρου, στο πλαίσιο μόνον της εξετάσεως του επείγοντος των ζητούμενων μέτρων» (σκέψη 48).

36 Κατόπιν της ως άνω παραπομπής ενώπιον του Πρωτοδικείου, η αιτούσα και η Επιτροπή κατέθεσαν τις γραπτές τους παρατηρήσεις στις 18 και στις 29 Ιανουαρίου 1999, αντίστοιχα. Η Κυβέρνηση της Αρούμπα και το Συμβούλιο κατέθεσαν επίσης τις παρατηρήσεις τους στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Φεβρουαρίου 1999.

37 Οι διάδικοι απάντησαν εγγράφως στις ερωτήσεις που τους υπέβαλε ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής.

38 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 17 Μαρτίου 1999.

39 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ζητήθηκε από την αιτούσα να καταθέσει, εντός σύντομης προθεσμίας, έγγραφο περιλαμβάνον ορισμένα επακριβώς προσδιοριζόμενα αριθμητικά στοιχεία, καθώς και τη σύμβαση που τη συνδέει με την εγκατεστημένη στο Τρινιντάντ και Τομπάγκο επιχείρηση από την οποία προμηθεύεται ζάχαρη. Η αιτούσα διαβίβασε σχετικές πληροφορίες στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Μαρτίου 1999, οι οποίες πρωτοκολλήθηκαν στις 29 Μαρτίου 1999 και γνωστοποιήθηκαν αμέσως στους λοιπούς διαδίκους.

40 Με έγγραφα της 29ης και της 31ης Μαρτίου 1999, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, αντιστοίχως, κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των πληροφοριών που προσκόμισε η αιτούσα. Οι παρατηρήσεις αυτές γνωστοποιήθηκαν στους λοιπούς διαδίκους.

41 Με έγγραφο της 31ης Μαρτίου 1999, η αιτούσα εξέφρασε τη διαφωνία της όσον αφορά ένα σημείο των παρατηρήσεων του Συμβουλίου της 29ης Μαρτίου 1999.

Σκεπτικό

42 Δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, δύναται να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

43 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (fumus boni juris) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Κατά πάγια νομολογία, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει επίσης στη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων (διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1996, C-180/96 R, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-3903, σκέψη 44). Επιπλέον, τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά, υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί επί της κύριας δίκης (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 1997, C-110/97 R, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. I-1795, σκέψη 24).

44 Πρέπει να εξεταστεί αν πληρούνται εν προκειμένω οι ως άνω προϋποθέσεις.

Επί του εκ πρώτης όψεως βασίμου (fumus boni juris)

Επιχειρήματα των διαδίκων

45 Η αιτούσα προβάλλει το παράνομο της αποφάσεως 97/803 και του κανονισμού εφαρμογής.

46 Προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η απόφαση 97/803 είναι παράνομη προβάλλει πέντε λόγους.

47 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε παραβίαση ενός προβαλλόμενου «μηχανισμού κλειδώματος», η αιτούσα διατείνεται ότι η νομιμότητα της αποφάσεως ΥΧΕ, όπως τροποποιήθηκε, πρέπει να εκτιμηθεί ενόψει των σκοπών που παρατίθενται στο άρθρο 3, στοιχείο ρ, και στα άρθρα 131 και 132 της Συνθήκης. Ειδικότερα, ο σκοπός τον οποίο παραθέτει το άρθρο 132, παράγραφος 1, της Συνθήκης επιβάλλει στην Κοινότητα μια υποχρέωση επιτεύξεως αποτελέσματος (βλ. σχετικά τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Alber υπό την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 1999, C-390/95 P, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-769, I-798, σημείο 54). Οι διαδοχικές αποφάσεις ΥΧΕ επιβάλλουν στην Κοινότητα την υποχρέωση να βελτιώσει σταδιακά την πρόσβαση των προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ στην κοινοτική αγορά, μέχρις ότου επιτευχθεί η πλήρης απελευθέρωση, ώστε να επιτευχθεί ο σκοπός του άρθρου 132, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

48 Πράγματι, η εφαρμογή του καθεστώτος συνδέσεως των ΥΧΕ με την Κοινότητα, όπως αυτό προσδιορίζεται από το τέταρτο μέρος της Συνθήκης, αποτελεί μέρος μιας δυναμικής και προοδευτικής διαδικασίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-480/93 και T-483/93, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2305, σκέψη 92, και απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 1997, C-310/95, Road Air, Συλλογή 1997, σ. I-2229, σκέψη 40).

49 Από αυτό συνάγεται ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί πλέον να ανατρέψει τις διευκολύνσεις που έχουν θεσπιστεί διαδοχικά υπέρ των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Κοινότητας και των ΥΧΕ, ιδίως όσον αφορά την ελεύθερη πρόσβαση στην κοινοτική αγορά των γεωργικών προϊόντων και τη σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ, εφόσον τα μέτρα αυτά προωθούν την επίτευξη του σκοπού του άρθρου 132, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Ένας «μηχανισμός κλειδώματος», παράλληλος προς την αρχή της τηρήσεως του κοινοτικού κεκτημένου, εμποδίζει την επιβολή νέων περιορισμών στις εν λόγω εμπορικές συναλλαγές (βλ., ιδίως, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1971, 22/70, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 729, και της 7ης Μαΐου 1991, C-340/89, Βλασσοπούλου, Συλλογή 1991, σ. I-2357).

50 Εν προκειμένω, η αιτούσα υπογραμμίζει ότι το νέο άρθρο 108β και το άρθρο 6 του παραρτήματος II, όπως τροποποιήθηκε, της αποφάσεως ΥΧΕ επιβάλλουν ποσοτικό περιορισμό στην εισαγωγή ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ. Ο περιορισμός αυτός, διαρθρωτικού και μόνιμου χαρακτήρα, είναι ασυμβίβαστος προς το καθεστώς συνδέσεως, όπως αυτό προκύπτει από το τέταρτο τμήμα της Συνθήκης και τον «μηχανισμό κλειδώματος» τον οποίο δημιουργεί το καθεστώς αυτό.

51 Διατείνεται επίσης ότι το άρθρο 136 της Συνθήκης επιβάλλει στο Συμβούλιο την υποχρέωση να αποφαίνεται βάσει «των αρχών της Συνθήκης» και «των επιτευχθέντων αποτελεσμάτων» (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Antillean Rice Mills κ.λπ., σκέψη 92). Επ' αυτού, η Κυβέρνηση της Αρούμπα, που άσκησε παρέμβαση υπέρ της αιτούσας, επιμένει επί του γεγονότος ότι πρόκειται για «αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί χάρη στις προηγούμενες αποφάσεις του Συμβουλίου» (προαναφερθείσα απόφαση Road Air, σκέψη 40) και ότι τα αποτελέσματα αυτά δεν λήφθησαν υπόψη όταν προσετέθη το άρθρο 108β στην απόφαση ΥΧΕ.

52 Όλες οι αρχές που θεσπίζει η Συνθήκη πρέπει να ληφθούν υπόψη για την προώθηση της συνδέσεως των ΥΧΕ, με σκοπό την αύξηση των εμπορικών συναλλαγών και την από κοινού καταβολή προσπαθειών υπέρ της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως. Στο πλαίσιο του συμβιβασμού μεταξύ της ως άνω υποχρεώσεως της Κοινότητας και άλλων σκοπών της Συνθήκης, όπως η θέσπιση μιας κοινής πολιτικής στον γεωργικό τομέα, το Συμβούλιο πρέπει να ασκεί την εξουσία του χωρίς να θίγει τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας συνδέσεως των ΥΧΕ με την Κοινότητα.

53 Μονόπλευροι περιορισμοί στις συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας και των ΥΧΕ δεν μπορούν να επιβληθούν παρά μόνο με προσωρινά και απολύτως αναγκαία μέτρα (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Alber υπό την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής), όπως τα προβλεπόμενα από το άρθρο 109 της αποφάσεως ΥΧΕ μέτρα διασφαλίσεως, τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα λελογισμένης αντιδράσεως σε ενδεχόμενες δυσχέρειες προκύπτουσες από την ελεύθερη κυκλοφορία των γεωργικών προϊόντων (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 93 και 94).

54 Θα ήταν αντίθετο προς τον ουσιαστικό σκοπό του τετάρτου μέρους της Συνθήκης, που είναι η ανάπτυξη των ΥΧΕ με τη δημιουργία μιας ζώνης ελευθέρων συναλλαγών, να επιτραπεί στο Συμβούλιο να ανατρέψει τα κεκτημένα της διαδικασίας δημιουργίας μιας ζώνης ελευθέρων συναλλαγών σε αντιστάθμιση παραχωρήσεων που πραγματοποιήθηκαν σε τομείς όπως η ελευθερία εγκαταστάσεως ή η αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων.

55 Με τον δεύτερο λόγο της η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η προσθήκη του άρθρου 108β, παράγραφοι 1 και 2, με την απόφαση 97/803 είναι ασυμβίβαστη προς την αρχή της αναλογικότητας.

56 Πρώτον, δεν αποδείχθηκε ότι η εισαγωγή ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, μέγιστης ποσότητας μεταξύ 100 000 και 150 000 τόνων, θα προξενούσε μια τέτοια ζημία στα συμφέροντα της Κοινότητας ώστε, ενόψει του σκοπού που της ανατίθεται δυνάμει του άρθρου 3, στοιχείο ρ, της Συνθήκης και από το τέταρτο μέρος της Συνθήκης αυτής, το Συμβούλιο θα έπρεπε να επιβάλει διαρθρωτικό περιορισμό των ως άνω εισαγωγών σε 3 000 ετησίως και να αποκλείσει το milling από τις διαδικασίες κατεργασίας και μεταποιήσεως που θεωρούνται επαρκείς για να προσδίδουν στη ζάχαρη την καταγωγή ΥΧΕ κατ' εφαρμογήν του κανόνα σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ. Ακόμα και αν υποτεθεί ότι το Συμβούλιο είχε την εξουσία να επιβάλει διαρθρωτικό περιορισμό, ο περιορισμός αυτός θα έπρεπε να είναι εύλογος και σύμφωνος προς τα συμφέροντα των ΥΧΕ, καθώς και να μην υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την προστασία των συμφερόντων της Κοινότητας.

57 Δεύτερον, δεν αποδείχθηκε επίσης ότι ο επιβληθείς με το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ διαρθρωτικός περιορισμός είναι αναγκαίος και ότι, ενδεχομένως, η εφαρμογή του άρθρου 109 της αποφάσεως αυτής δεν θα μπορούσε να εξασφαλίσει επαρκή προστασία των κοινοτικών συμφερόντων.

58 Τρίτον, δεν αποδείχθηκε ούτε ότι, ενόψει της ιδιαίτερης θέσεως των ΥΧΕ, που επιβεβαιώνεται από τη Συνθήκη, το κοινοτικό συμφέρον δεν μπορούσε να προστατευθεί με ηπιότερα και λιγότερο αυστηρά μέτρα.

59 Τέταρτον, τα διαρθρωτικά μέτρα δεν μπορούσαν να ληφθούν πριν από τη λήψη προσωρινών και περιορισμένων μέτρων.

60 Πέμπτον, ελλείψει συγκεκριμένης απειλής διαταραχής της αγοράς, κανένας διαρθρωτικός περιορισμός δεν μπορούσε να επιβληθεί με σκοπό την αποφυγή των οικονομικών επιβαρύνσεων τις οποίες θα μπορούσαν να επιφέρουν για την Κοινότητα οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ.

61 Έκτον, ενόψει της προτεραιότητας την οποία έχουν οι ΥΧΕ σε σχέση με τις χώρες ΑΚΕ (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα La Pergola στην υπόθεση C-106/97, Dutch Antillian Dairy Industry κ.λπ., επί της οποίας αναμένεται η απόφαση του Δικαστηρίου, που δεν έχουν ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή) και λαμβανομένου υπόψη του προτιμησιακού καθεστώτος εισαγωγής ζάχαρης στην Κοινότητα που προβλέπεται υπέρ των κρατών ΑΚΕ και ορισμένων τρίτων χωρών παρά την κατάσταση των διαρθρωτικών πλεονασμάτων που παρατηρείται στην κοινοτική αγορά, ο περιορισμός των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ είναι απαράδεκτος. Από το 1973, τα κράτη ΑΚΕ μπορούσαν να εισάγουν στην Κοινότητα ποσότητα ζάχαρης υπερβαίνουσα τα 1,3 εκατομμύρια τόνους. Ο όγκος αυτός αυξήθηκε το 1995 κατά μια συμπληρωματική ποσόστωση 385 000 τόνων, καλούμενη «Special Purpose Sugar». Από το 1986 προβλέπεται υπέρ των τρίτων χωρών, ιδιαίτερα υπέρ της Κούβας και της Βραζιλίας, ποσόστωση 128 000 τόνων, καλούμενη «Most Favored Nation». Η αιτούσα εκθέτει επίσης ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1706/98 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για το καθεστώς των γεωργικών προϊόντων και των προϊόντων μεταποίησης γεωργικών προϊόντων καταγωγής κρατών ΑΚΕ και για την κατάργηση του

κανονισμού (ΕΟΚ) 715/90 (ΕΕ L 215, σ. 12), οι δασμοί που προβλέπονταν για πολλά προϊόντα των κωδικών ΣΟ 1702 και 1703 μειώθηκαν σε 0 και σε 16 %, αντίστοιχα.

62 Στο πλαίσιο του λόγου αυτού η αιτούσα θεωρεί ότι, λαμβανομένου υπόψη του ακολουθούμενου από την Κοινότητα συστήματος ενισχύσεων, δεν υπάρχει λόγος να ληφθεί υπόψη το ενδεχόμενο να δημιουργήσουν οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ πρόσθετες δαπάνες στον κοινοτικό προϋπολογισμό λόγω επιστροφών κατά την εξαγωγή, αμφισβητεί δε ότι οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ προκαλούν μείωση των ποσοστώσεων παραγωγής εντός της Κοινότητας, ιδίως λόγω της υποχρεώσεως σχετικά με την προοδευτική μείωση του όγκου των εξαγωγών ζάχαρης με παράλληλη καταβολή επιστροφής κατά την εξαγωγή, την οποία ανέλαβε η Κοινότητα στο πλαίσιο της συμφωνίας ΓΣΔΕ (Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου, GATT)/ΠΟΕ (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου). Συναφώς, διατείνεται, προσκομίζοντας προς στήριξη των λεγομένων της διάφορα αριθμητικά στοιχεία, ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής, κατά τον οποίο υφίσταται μια ισορροπία στην κοινοτική αγορά ζάχαρης, είναι εσφαλμένος, καθόσον η προσφορά ζάχαρης εντός της Κοινότητας, η οποία περιλαμβάνει την κοινοτική παραγωγή και τις προτιμησιακές εισαγωγές, είναι από διαρθρωτικής απόψεως μεγαλύτερη της ζητήσεως.

63 Στη συνέχεια, η αιτούσα περιγράφει, αφενός, τα αποτελέσματα τα οποία έχουν οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ επί των υποχρεώσεων της Κοινότητας που προκύπτουν από τον κατάλογο CXL, ο οποίος συντάχθηκε μετά το πέρας των διαπραγματεύσεων βάσει του άρθρου XXIV:6 της ΓΣΔΕ [βλ. τον κανονισμό (ΕΚ) 1095/96 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1996, περί εφαρμογής των παραχωρήσεων του καταλόγου CXL, καταρτισθέντος κατόπιν των διαπραγματεύσεων του άρθρου XXIV.6 της ΓΣΔΕ/GATT (ΕΕ L 146, σ. 1)] (στο εξής: κατάλογος CXL) και, αφετέρου, τις υποτιθέμενες συνέπειες τις οποίες έχουν οι εισαγωγές αυτές για τις καλλιέργειες ζαχαρότευτλων εντός της Κοινότητας.

64 Όσον αφορά τις εκ μέρους της Κοινότητας παραχωρήσεις στον τομέα της γεωργίας, που περιλαμβάνονται στο τέταρτο μέρος, τμήμα ΙΙ, του καταλόγου CXL, οι παραχωρήσεις αυτές επιβάλλουν την υποχρέωση προοδευτικής μειώσεως, μεταξύ 1995 και 2001, του όγκου των κοινοτικών εξαγωγών ζάχαρης που τυγχάνουν ενισχύσεως. Η ποσότητα αναφοράς, ήτοι 1 612 000 το 1995, πρέπει να μειωθεί σε 1 272 500 τόνους ετησίως για την περίοδο εμπορίας 2000/2001.

65 Εντούτοις, 3 400 000 τόνοι για τα τρία πρώτα έτη εξήχθησαν με παράλληλη καταβολή επιστροφών, ενώ ο κατάλογος CXL επέτρεπε ποσότητα 4 477 500 τόνων. Η ίδια η Επιτροπή εξετίμησε το συμπληρωματικό «περιθώριο» σε 1 120 000 τόνους (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 1997, T-229/97 R, CEFS κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1649). Επομένως, έστω και αν ο όγκος των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ θα έπρεπε να είχε ως συνέπεια την εξαγωγή ισοδύναμου όγκου ζάχαρης, η συνέπεια αυτή δεν θίγει τις απορρέουσες από τον κατάλογο CXL υποχρεώσεις για την περίοδο μέχρι το 2000/2001. Συναφώς, υπογραμμίζει ότι η συγκομιδή ζαχαροτεύτλων του φθινοπώρου 1998 ήταν πολύ άσχημη, ιδίως στις Κάτω Χώρες και το Βέλγιο, οπότε η παραγωγή ζάχαρης περιόδου εμπορίας 1998/1999 δεν θα μπορέσει να φθάσει το προβλεπόμενο επίπεδο.

66 Όσον αφορά τη μείωση της επιφάνειας των καλλιεργειών ζαχαροτεύτλων, η αιτούσα διατείνεται ότι, ακόμα και αν οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ οδηγούν σε μείωση της παραγωγής ζάχαρης Α και Β εντός της Κοινότητας, λόγω των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κατάλογο CXL, η μείωση αυτή δεν δικαιολογεί τον καθορισμό του όγκου εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ σε 3 000 τόνους. Αν οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ αντιπροσώπευαν όγκο 100 000 έως 150 000 τόνων θα οδηγούσαν σε μείωση της καλλιεργήσιμης επιφάνειας αναγόμενη σε 11 000 έως 16 000 εκτάρια (ήτοι 0,7 έως 1 % της ολικής επιφανείας). Η αιτούσα παρατηρεί ακόμη ότι οι καλλιεργούμενες εκτάσεις ζαχαροτεύτλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπέστησαν σημαντικές διακυμάνσεις κατά την περίοδο 1975 έως 1995.

67 Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε αναρμοδιότητα ratione temporis του Συμβουλίου προς έκδοση της αποφάσεως 97/803. Δεδομένου ότι το άρθρο 240, παράγραφος 3, της αποφάσεως ΥΧΕ ορίζει ότι το Συμβούλιο μπορεί να αναθεωρήσει την απόφαση αυτή πριν από τη λήξη της πρώτης πενταετούς περιόδου της συνολικής διάρκειας ισχύος της, η αναθεώρηση έπρεπε να πραγματοποιηθεί πριν από την 1η Μαρτίου 1995. Όμως, το Συμβούλιο δεν κατόρθωσε να αναθεωρήσει την απόφαση ΥΧΕ πριν την ως άνω ημερομηνία ή μετά την ημερομηνία αυτή βάσει της προτάσεως της Επιτροπής που του υποβλήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1994. Εξ αυτού η αιτούσα συνάγει ότι το Συμβούλιο δεν είχε πλέον δυνατότητα αναθεωρήσεως της αποφάσεως ΥΧΕ μετά την 1η Μαρτίου 1995. Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 1978, 148/77, Hansen (Συλλογή τόμος 1978, σ. 563), και της 26ης Οκτωβρίου 1994, C-430/92, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής (Συλλογή 1994, σ. I-5197), επιβεβαιώνουν τη νομική αυτή ανάλυση.

68 Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου. Η ριζική μεταρρύθμιση της αποφάσεως ΥΧΕ, ιδίως όσον αφορά την εισαγωγή ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στην Κοινότητα, αντιβαίνει στην ως άνω αρχή, λόγω του γεγονότος ότι δεν προβλέφθηκε καμία προθεσμία και καμία μεταβατική ρύθμιση για τη διαφύλαξη των συμφερόντων της αιτούσας και των επιχειρήσεων που λειτουργούσαν την περίοδο εκείνη, ενώ η Κοινότητα είχε επαναλάβει τις προσκλήσεις της στις επιχειρήσεις να κάνουν χρήση του ευνοϊκού εμπορικού καθεστώτος που προβλέφθηκε προς το συμφέρον των ΥΧΕ. Εξάλλου, βασιζόμενη στο ιστορικό της αποφάσεως 97/803, αμφισβητεί ότι πραγματοποίησε τις επενδύσεις της έχοντας επίγνωση ότι ήταν δυνατή η επιβολή περιορισμών στις εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ.

69 Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου, που στηρίζεται σε έλλειψη αιτιολογίας, η αιτούσα διατείνεται ότι η αιτιολογία της αποφάσεως 97/803, κατά την οποία η κοινοτική αγορά ορισμένων προϊόντων, για τα οποία είχαν ήδη ληφθεί αρκετές φορές μέτρα διασφαλίσεως, αντιμετωπίζει σοβαρή διαταραχή, δεν μπορεί να δικαιολογήσει νομικά τον ποσοτικό περιορισμό σχετικά με τη ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ. Επιπλέον, από τις αιτιολογίες της αποφάσεως δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό ποια είναι τα κριτήρια που ακολούθησε το Συμβούλιο για να καθορίσει την ποσόστωση των 3 000 τόνων ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ ούτε γιατί οι διαδικασίες κατεργασίας και μεταποιήσεως που θεωρούνται ως επαρκείς για να προσδώσουν τον χαρακτήρα του προϊόντος καταγωγής ΥΧΕ, κατά το άρθρο 108β, παράγραφος 2, της αποφάσεως ΥΧΕ, περιορίζονται στην κυβοποίηση της ζάχαρης και στον χρωματισμό.

70 Προς στήριξη της ενστάσεως παρανομίας που προβάλλει έναντι του κανονισμού εφαρμογής η αιτούσα επικαλείται τέσσερις λόγους. Θεωρώντας, ωστόσο, ότι το παράνομο της αποφάσεως 97/803 συνεπάγεται το παράνομο του ως άνω κανονισμού, που ελήφθη κατ' εφαρμογήν της, αναπτύσσει τους σχετικούς ισχυρισμούς της μόνον επικουρικά.

71 Στο πλαίσιο ενός πρώτου λόγου διατείνεται ότι η εξάρτηση των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ από τη χορήγηση πιστοποιητικού εισαγωγής είναι παράνομη.

72 Και αν υποτεθεί ακόμη ότι οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ ορθώς εξαρτήθηκαν από τη χορήγηση πιστοποιητικού εισαγωγής, η αιτούσα διατείνεται, στο πλαίσιο ενός δευτέρου λόγου, ότι ο κανονισμός εφαρμογής είναι παράνομος, διότι οι προϋποθέσεις χορηγήσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής για τα προϊόντα ζάχαρης είναι αυστηρότερες προκειμένου περί προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ σε σχέση με τις προβλεπόμενες για προϊόντα καταγωγής χωρών ΑΚΕ. Με τον τρόπο αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη η ειδική θέση των ΥΧΕ έναντι των τρίτων χωρών.

73 Στο πλαίσιο ενός τρίτου λόγου η αιτούσα αμφισβητεί την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού εφαρμογής, το άρθρο 8 του οποίου ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 1998.

74 Τέλος, στο πλαίσιο ενός τετάρτου λόγου η αιτούσα διατείνεται ότι ο κανονισμός εφαρμογής αντιβαίνει τόσο προς τα άρθρα VIII και XIII, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της ΓΣΔΕ, όσο και προς τη συμφωνία περί των διαδικασιών χορηγήσεως αδειών εισαγωγής (ΠΟΕ-ΓΣΔΕ 1994) (ΕΕ L 336, σ. 151), που έγινε δεκτή με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986/1994) (ΕΕ L 336, σ. 1). Υπογραμμίζει ότι, στις εμπορικές συναλλαγές με τις ΥΧΕ, η Κοινότητα οφείλει να σέβεται τις ως άνω διεθνείς συμφωνίες, τις οποίες τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να επικαλούνται σύμφωνα με το άρθρο 228, παράγραφος 7, της Συνθήκης.

75 Με τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις που υπέβαλε προς στήριξη των αιτημάτων της αιτούσας, η Κυβέρνηση της Αρούμπα συμμερίζεται την επιχειρηματολογία της αιτούσας.

76 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ουδόλως φαίνεται ότι είναι βάσιμη.

77 Θεωρεί, πρώτον, ότι ο προβαλλόμενος «μηχανισμός κλειδώματος» δεν μπορεί να εφαρμόζεται για κάθε επιμέρους στοιχείο της συνδέσεως που υφίσταται μεταξύ των ΥΧΕ και της Κοινότητας. Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 136 της Συνθήκης, το Συμβούλιο διαθέτει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον καθορισμό του περιεχομένου της συνδέσεως. Προς τούτο, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και τις αρχές της Συνθήκης. Επομένως, αν το Συμβούλιο οφείλει να σέβεται τον σκοπό της συνδέσεως, όπως αυτός εκτίθεται στα άρθρα 131 και 132 της Συνθήκης, πρέπει επίσης να φροντίζει ώστε το περιεχόμενο της συνδέσεως να είναι σύμφωνο προς τις άλλες αρχές της Συνθήκης. Επομένως, μπορεί να υποχρεωθεί να περιορίσει τα πλεονεκτήματα που χορήγησε στο πλαίσιο της συνδέσεως με τις ΥΧΕ εφόσον προκύπτει ότι τα πλεονεκτήματα αυτά διακυβεύουν ή μπορούν να διακυβεύσουν τους σκοπούς της κοινής γεωργικής πολιτικής. Εν προκειμένω, η απόφαση 97/803 δείχνει καθαρά τα προβλήματα που μπορούν να προκύψουν από την απόλυτη εφαρμογή του κανόνα της σωρεύσεως που προβλέπει το άρθρο 6 του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ για την κοινή οργάνωση της αγοράς ζάχαρης.

78 Το Συμβούλιο, με την ιδιότητα του παρεμβάντος υπέρ της Επιτροπής διαδίκου, θεωρεί ότι το άρθρο 136, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης τού παρέχει διακριτική ευχέρεια προς λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πραγματοποίηση των σκοπών της συνδέσεως (προαναφερθείσα απόφαση Road Air). Στο πλαίσιο της εξουσίας αυτής, του παρέχεται η δυνατότητα να καθορίζει το είδος της κατεργασίας και μεταποιήσεως που αρκεί για να προσδώσει καταγωγή ΥΧΕ σε ένα προϊόν (προαναφερθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 3), εφόσον οι σχετικοί κανόνες δεν αντιβαίνουν προς τον κύριο σκοπό της συνδέσεως, που διαλαμβάνεται στο άρθρο 131 της Συνθήκης, ήτοι προς την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως των ΥΧΕ. Μπορεί επίσης να επιβάλλει περιορισμούς στην κυκλοφορία προϊόντων μεταξύ των ΥΧΕ και της Κοινότητας, όπως ο περιλαμβανόμενος στο άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ. Ο δυναμικός και προοδευτικός χαρακτήρας της σχετικής διαδικασίας δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να γίνονται βήματα προς τα πίσω σε έναν συγκεκριμένο τομέα της συνδέσεως με τις ΥΧΕ και βήματα προς τα εμπρός σε άλλους τομείς, εφόσον φυσικά, στο σύνολό τους, οι σχετικές διατάξεις δεν αντιβαίνουν προς τον κύριο σκοπό της συνδέσεως. Προς τούτο, το Συμβούλιο διατείνεται ότι, ελλείψει κοινής γεωργικής πολιτικής μεταξύ των ΥΧΕ και της Κοινότητας, είναι ακόμη δυνατή η επιβολή περιορισμών στην κυκλοφορία γεωργικών προϊόντων.

79 Η Επιτροπή υποστηρίζει, δεύτερον, ότι το επίδικο μέτρο δεν προβλέπει αυστηρότερους περιορισμούς έναντι των απολύτως απαραίτητων για την παρεμπόδιση της διαταραχής της κοινής οργανώσεως αγοράς ζάχαρης. Λαμβανομένης υπόψη της

καταστάσεως ισορροπίας της κοινοτικής αγοράς ζάχαρης, η απεριόριστη ελευθερία εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ περιλαμβάνει τον κίνδυνο να προκληθεί αύξηση των εξαγωγών για τις οποίες πρέπει να χορηγούνται σχετικές επιστροφές. Όμως, οι ως άνω εξαγωγές δημιουργούν, αφενός, πρόσθετες δαπάνες σε βάρος του προϋπολογισμού της Κοινότητας και αντιβαίνουν, αφετέρου, προς τις υποχρεώσεις που ανέλαβε η Κοινότητα στο πλαίσιο του ΠΟΕ, σχετικά με μείωση των εξαγωγών προϊόντων για τα οποία χορηγούνται επιστροφές και με μείωση του συνολικού ύψους των χορηγούμενων επιστροφών. Επιπλέον, το επίμαχο μέτρο δεν είναι περισσότερο αυστηρό απ' όσο χρειάζεται, καθόσον η σχετική ποσόστωση προσδιορίστηκε βάσει της εισαχθείσας το 1996 ποσότητας. Όσον αφορά τις υποχρεώσεις που ανέλαβε η Κοινότητα στο πλαίσιο του ΠΟΕ, η Επιτροπή εκθέτει ότι το «συμπληρωματικό περιθώριο» που προέκυψε στο πλαίσιο των εξαγωγών των περιόδων εμπορίας 1995/96 και 1996/97, ήτοι 998 200 τόνοι, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί παρά μόνο μέχρι και την περίοδο εμπορίας 1999/2000. Τέλος, απαντώντας στο επιχείρημα της αιτούσας που στηρίζεται στην κακή εσοδεία ζαχαροτεύτλων στις Κάτω Χώρες και στο Βέλγιο το φθινόπωρο του 1998, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η περίσταση αυτή κατά πάσα πιθανότητα δεν θα έχει καμία επίπτωση επί του όγκου των εξαγωγών που τυγχάνουν ενισχύσεως, καθόσον θα μειωθεί μόνο το επίπεδο παραγωγής της ζάχαρης Γ.

80 Με το υπόμνημα παρεμβάσεώς του το Συμβούλιο διατείνεται ότι το γεγονός ότι διαταραχές υπήρξαν μόνον όσον αφορά την κοινοτική αγορά όρυζας δεν εμποδίζει τον κοινοτικό νομοθέτη να αποτρέπει κάθε είδους διαταραχή σε άλλες αγορές. Πράγματι, κάθε άλλο παρά αποκλείεται μια πολύ έντονη αύξηση της δυνατότητας επεξεργασίας ή μεταποιήσεως των Ολλανδικών Αντιλλών και της Αρούμπα, καθώς και άλλων ΥΧΕ. Ειδικότερα, σε μια αγορά που χαρακτηρίζεται από διαρθρωτικά πλεονάσματα, το Συμβούλιο θεωρεί ότι κάθε άλλο παρά αποκλείεται το ενδεχόμενο η απεριόριστη δυνατότητα της σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ να έχει ως αποτέλεσμα την υποχρέωση της Κοινότητας να χορηγεί σημαντικές επιστροφές κατά την εξαγωγή. Όμως, συμπληρωματικές εισαγωγές από τις ΥΧΕ θα είχαν ως συνέπεια την υποχρέωση της Κοινότητας να χορηγήσει περισσότερες επιστροφές κατά την εξαγωγή, εκτός αν η συγκομιδή κοινοτικής ζάχαρης είναι ιδιαίτερα κακή. Η τωρινή δυνατότητα παραγωγής των Ολλανδικών Αντιλλών και της Αρούμπα συνεπάγεται ετήσιες επιστροφές κατά την εξαγωγή για μια μέγιστη ποσότητα 150 000 τόνων. Επιπλέον, την περίοδο θεσπίσεως των επίδικων διατάξεων, υφίστατο πράγματι κίνδυνος οι σχετικές ποσότητες να φθάσουν το ανώτατο όριο που προβλέπει ο κατάλογος CXL. Εξάλλου, η κατά το άρθρο 108β, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ ετήσια ποσότητα προσδιορίστηκε βάσει των πραγματικών εισαγωγών προελεύσεως ΥΧΕ το 1996.

81 Το Συμβούλιο παρατηρεί επίσης ότι το άρθρο 108β, παράγραφος 2, της αποφάσεως ΥΧΕ ορίζει ότι επαρκεί για να προσδώσει στη ζάχαρη τον χαρακτήρα προϊόντος καταγωγής ΥΧΕ, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 4, του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, η κυβοποίηση της ζάχαρης ή ο χρωματισμός, ενώ, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, μια τέτοια επεξεργασία ή μεταποίηση δεν αρκεί για να μεταβάλει την καταγωγή του προϊόντος. Το Συμβούλιο προσδιόρισε, στο άρθρο 108β, παράγραφος 2, μέσω ενός παραδείγματος επεξεργασίας ή μεταποιήσεως ζάχαρης στις ΥΧΕ, ποιες είναι οι γενικά θεωρούμενες ως «ανεπαρκείς» επεξεργασίες ή μεταποιήσεις, χωρίς να αποκλείσει ωστόσο το ενδεχόμενο να μπορούν άλλες μη μνημονευόμενες ανεπαρκείς επεξεργασίες να μπορούν να προσδώσουν στο προϊόν τον χαρακτήρα «καταγωγής ΥΧΕ» που προβλέπεται από το άρθρο 6 του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ.

82 Τρίτον, η Επιτροπή αρνείται το βάσιμο του λόγου που στηρίζεται σε αναρμοδιότητα ratione temporis του Συμβουλίου, επικαλούμενη τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Μαρτίου 1998, Τ-310/97 R, Κυβέρνηση των Ολλανδικών Αντιλλών (Συλλογή 1998, σ. ΙΙ-455), με την οποία απορρίφθηκε ένας παρόμοιος λόγος.

83 Τέταρτον, δεν υπήρξε παραβίαση ούτε της αρχής της ασφαλείας δικαίου ούτε της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Πράγματι, η αιτούσα δεν μπορούσε να πιστεύει ότι το θεσπισθέν με την απόφαση ΥΧΕ σύστημα συναλλαγών δεν θα τροποποιείτο, ενώ το άρθρο 240, παράγραφος 3, της αποφάσεως αυτής περιλαμβάνει ρητή διάταξη προβλέπουσα τη δυνατότητα μιας τέτοιας αναθεωρήσεως. Επιπλέον, όταν η αιτούσα άρχισε την παραγωγή ζάχαρης γνώριζε ήδη, ή όφειλε να γνωρίζει, ότι ανεμένετο μια αναθεώρηση της αποφάσεως ΥΧΕ και ότι η εν λόγω αναθεώρηση θα μπορούσε να περιλαμβάνει κατάργηση ή περιορισμό της εφαρμογής του κανόνα της σωρεύσεως καταγωγής. Στο πλαίσιο αυτό παραθέτει την πρόταση της Επιτροπής COM(95) 739 της 14ης Φεβρουαρίου 1996 και τη συμβιβαστική πρόταση της Ιρλανδικής Προεδρίας του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1996. Υπό τις συνθήκες αυτές, θεωρεί ότι ένας συνετός επιχειρηματίας δεν θα είχε προβεί σε τόσο σημαντικές επενδύσεις.

84 Πέμπτον και τελευταίον, η απόφαση 97/803, ειδικότερα δε η έβδομη αιτιολογική της σκέψη, πληροί όλες τις προϋποθέσεις βάσει της νομολογίας όσον αφορά την αιτιολόγησή της. Οι λόγοι που πρυτάνευσαν για τη λήψη του ως άνω μέτρου, δηλαδή το ασυμβίβαστο μεταξύ του σκοπού της προωθήσεως των συναλλαγών με τις ΥΧΕ και

εκείνου της κοινής γεωργικής πολιτικής, καθώς και η ανάγκη αποτροπής της διαταραχής στην αγορά ζάχαρης, εκτίθενται συνοπτικά μεν αλλά με σαφήνεια.

85 Όσον αφορά την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού εισαγωγής στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των ΥΧΕ και της Κοινότητας, η Επιτροπή διατείνεται ότι το τέταρτο μέρος της Συνθήκης δεν εμποδίζει το Συμβούλιο να επιβάλει μια τέτοια υποχρέωση, όπως συνέβη και με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 177, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 1785/81). Οι διατάξεις του τετάρτου μέρους της Συνθήκης δεν μπορούν να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι απαγορεύουν στο Συμβούλιο ή στην Επιτροπή να λαμβάνουν μέτρα, εκτός του πλαισίου το οποίο προβλέπει η απόφαση ΥΧΕ, προβλέποντα την επιβολή ορισμένων προϋποθέσεων για την εισαγωγή στην Κοινότητα προϊόντων προερχομένων από τις ΥΧΕ. Ο μόνος περιορισμός που ισχύει έναντι των κοινοτικών οργάνων είναι η τήρηση των διατάξεων της αποφάσεως ΥΧΕ.

86 Εν προκειμένω, δεν μπορεί να γίνει λόγος για παράβαση των διατάξεων της αποφάσεως ΥΧΕ. Το γεγονός ότι οι διατάξεις των άρθρων 102 και 103 της αποφάσεως αυτής είναι παρόμοιες προς εκείνες των άρθρων 30 και 36 της Συνθήκης δεν σημαίνει ότι η σχετική με αυτές νομολογία του Δικαστηρίου μπορεί να εφαρμόζεται αυτομάτως και στις διατάξεις της ως άνω αποφάσεως (βλ. συναφώς απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1982, 270/80, Polydor, Συλλογή 1982, σ. 329, σκέψεις 15 επ.).

87 Τέλος, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι δεν είναι δυνατή η απευθείας επίκληση ενώπιον των κοινοτικών και εθνικών δικαστηρίων της συμφωνίας περί συστάσεως του ΠΟΕ, περιλαμβανομένων των άρθρων VIII και XIII της ΓΣΔΕ 1994, της συμφωνίας επί των διαδικασιών χορηγήσεως αδειών εισαγωγής και της αποφάσεως περί των διαδικασιών κοινοποιήσεως.

88 Με τις προφορικές παρατηρήσεις που υπέβαλε υπέρ της Επιτροπής, το Βασίλειο της Ισπανίας συμμερίζεται την επιχειρηματολογία της Επιτροπής και του Συμβουλίου.

89 Η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε κατ' ουσίαν ότι η κοινοτική αγορά ζάχαρης παρουσιάζει μεγάλα πλεονάσματα και ότι, επομένως, κάθε εισαγωγή ζάχαρης επιπλέον της ποσοστώσεως που έχει χορηγηθεί στις χώρες ΑΚΕ προκαλεί οπωσδήποτε αύξηση των δαπανών που βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

90 Η αιτούσα υποστηρίζει, κυρίως, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη επειδή ελήφθη κατ' εφαρμογήν πράξεων οι οποίες είναι, όπως διατείνεται, παράνομες, ήτοι κατ' εφαρμογήν του κανονισμού εφαρμογής και της αποφάσεως 97/803. Προβάλλει τον ισχυρισμό, κατ' ουσίαν, ότι η απόφαση 97/803 υπερβαίνει το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 136 της Συνθήκης και προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον περιορίζει τη σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ σε μια ετήσια ποσότητα 3 000 τόνων ζάχαρης.

91 Για να εκτιμηθεί, κατ' αρχάς, αν το Συμβούλιο υπερέβη, εκ πρώτης όψεως, τις εξουσίες που του απονέμουν οι διατάξεις της Συνθήκης προβλέποντας, με την απόφαση ΥΧΕ, ένα μέτρο περιορισμού των εισαγωγών στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, πρέπει να υπομνησθούν οι αρχές που διέπουν το καθεστώς συνδέσεως των ΥΧΕ με την Κοινότητα, όπως αυτές προκύπτουν από τη Συνθήκη.

92 Οι ΥΧΕ με τις οποίες ορισμένα κράτη μέλη διατηρούν ιδιαίτερους δεσμούς συνδέονται με την Κοινότητα με ένα καθεστώς συνδέσεως, το οποίο διέπεται από το τέταρτο μέρος της Συνθήκης (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 91). Η εν λόγω σύνδεση των ΥΧΕ πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο μιας δυναμικής και προοδευτικής διαδικασίας η οποία μπορεί να απαιτήσει τη θέσπιση διαφόρων διατάξεων με σκοπό την επίτευξη του συνόλου των σκοπών που εκτίθενται στο άρθρο 132 της Συνθήκης, λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων που έχουν επιτευχθεί με τις προηγούμενες αποφάσεις του Συμβουλίου (προαναφερθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου Road Air, σκέψη 40, και Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 36). Συνεπώς, αν και οι ΥΧΕ είναι συνδεδεμένες χώρες και εδάφη που διατηρούν ιδιαίτερους δεσμούς με την Κοινότητα, ωστόσο δεν είναι μέλη της, ενώ η ελεύθερη

κυκλοφορία των εμπορευμάτων μεταξύ των ΥΧΕ και της Κοινότητας δεν υφίσταται στο παρόν στάδιο χωρίς περιορισμούς δυνάμει του άρθρου 132 της Συνθήκης (προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 36).

93 Το άρθρο 136, δεύτερο εδάφιο, παρέχει την αρμοδιότητα στο Συμβούλιο να λαμβάνει αποφάσεις στο πλαίσιο της συνδέσεως «βάσει (...) των αρχών της παρούσης Συνθήκης». Η αναφορά αυτή πρέπει να εννοηθεί υπό την έννοια ότι το Συμβούλιο, όταν εκδίδει αποφάσεις δυνάμει του ως άνω άρθρου, πρέπει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνο τις αρχές που περιλαμβάνονται στο τέταρτο μέρος της Συνθήκης, αλλά και όλες τις άλλες αρχές της Συνθήκης αυτής, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την κοινή γεωργική πολιτική (προαναφερθείσες αποφάσεις του Πρωτοδικείου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 93, και του Δικαστηρίου, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 37).

94 Κατά τα λοιπά, το συμπέρασμα αυτό είναι σύμφωνο προς τα άρθρα 30, στοιχείο ρ, και 131 της Συνθήκης, που ορίζουν ότι η Κοινότητα προάγει την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των ΥΧΕ, χωρίς ωστόσο τούτο να συνεπάγεται υποχρέωση να ευνοούνται οι ΥΧΕ (προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 38).

95 Ενόψει των στοιχείων αυτών, το Πρωτοδικείο και το Δικαστήριο δέχθηκαν ότι μια ρήτρα διασφαλίσεως και η εφαρμογή της στα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ δεν αποκλείονταν στο πλαίσιο του άρθρου 136, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης (προαναφερθείσες αποφάσεις του Πρωτοδικείου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 95, και του Δικαστηρίου Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 39).

96 Το ζήτημα που ανακύπτει εν προκειμένω είναι αν το Συμβούλιο μπορούσε ακόμη να θεσπίσει διάταξη εισάγουσα περιορισμό διαρθρωτικού και μόνιμου χαρακτήρα σχετικά με τις εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ λόγω ενός «κινδύνου συγκρούσεως των στόχων των δύο κοινοτικών πολιτικών, δηλαδή της ανάπτυξης των ΥΧΕ και της κοινής γεωργικής πολιτικής» (έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 97/803), ενώ το Συμβούλιο είχε προηγουμένως επιβεβαιώσει, με το αρχικό κείμενο της αποφάσεως ΥΧΕ, την ελεύθερη πρόσβαση των εν λόγω προϊόντων ζάχαρης στην κοινοτική αγορά.

97 Ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι, σ' ένα κανονιστικό πλαίσιο όπως το υπό κρίση, δεν μπορεί να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να θεσπίσει περιορισμό των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ με την προσθήκη του άρθρου 108β στην απόφαση ΥΧΕ.

98 Πράγματι, η υποχρέωση του Συμβουλίου να θεσπίζει διατάξεις στο πλαίσιο του άρθρου 136 της Συνθήκης βάσει των αρχών της Συνθήκης σημαίνει ότι το όργανο αυτό μπορεί, ενδεχομένως, να θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις ώστε ο σκοπός της αναπτύξεως των ΥΧΕ να μην έρχεται σε αντίθεση με τον σκοπό της κοινής γεωργικής πολιτικής. Δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η προαγωγή της αναπτύξεως των ΥΧΕ δεν συνεπάγεται υποχρέωση να ευνοούνται οι ΥΧΕ, ο συμβιβασμός μεταξύ του σκοπού της αναπτύξεως των ΥΧΕ και εκείνου της κοινής γεωργικής πολιτικής μπορεί να δικαιολογήσει την εκ μέρους του Συμβουλίου λήψη μέτρου περιορίζοντος τις συναλλαγές μεταξύ των ΥΧΕ και της Κοινότητας. Εντούτοις, ένα τέτοιο μέτρο, είτε είναι συγκυριακού χαρακτήρα και αφορά μια συγκεκριμένη περίπτωση, υπό την έννοια του άρθρου 109 της αποφάσεως ΥΧΕ, είτε είναι διαρθρωτικού και μόνιμου χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 108β της εν λόγω αποφάσεως, πρέπει εν πάση περιπτώσει να είναι αναγκαίο και ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Εν προκειμένω, ο ως άνω σκοπός είναι η πρόληψη της διαταραχής στην κοινοτική αγορά ζάχαρης την οποία υπάρχει κίνδυνος να δημιουργήσει η εισαγωγή σημαντικών ποσοτήτων ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ.

99 Επιπλέον, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι το Συμβούλιο δεν διέπραξε κανένα νομικό σφάλμα θεωρώντας ότι τα επιτευχθέντα με τις προηγούμενες αποφάσεις του αποτελέσματα, τα οποία πρέπει να λαμβάνει υπόψη όταν εκδίδει νέα απόφαση δυνάμει του άρθρου 136 της Συνθήκης, πρέπει να εκτιμώνται στο σύνολό τους, δηλαδή λαμβανομένων υπόψη όλων των πτυχών που συνδέονται με την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του συνόλου των ΥΧΕ. Επομένως, στο Συμβούλιο εναπόκειται να φροντίζει ώστε κάθε νέα απόφαση ΥΧΕ να συμβάλλει, με βάση τα επιτευχθέντα αποτελέσματα θεωρούμενα στο σύνολό τους, στην επίτευξη των σκοπών που παρατίθενται στα άρθρα 3, στοιχείο ρ, 131 και 132 της Συνθήκης. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι δεν εξετίμησε δεόντως ένα επιτευχθέν αποτέλεσμα, όπως είναι το καθεστώς της ελεύθερης προσβάσεως της ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στην κοινοτική αγορά, ανεξάρτητα από άλλα αποτελέσματα.

100 Δεδομένου ότι, εκ πρώτης όψεως, η Συνθήκη δεν απαγορεύει αυτή καθαυτή τη δυνατότητα λήψεως μέτρου περιορισμού των εισαγωγών ενός συγκεκριμένου προϊόντος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η επίτευξη των σκοπών της συνδέσεως, όπως

αυτοί εκτίθενται στο τέταρτο μέρος της Συνθήκης, παρεμποδίζεται απλώς και μόνον λόγω της λήψεως του μέτρου αυτού.

101 Στη συνέχεια, για να εκτιμηθεί, προς απάντηση του επιχειρήματός της, αν η διάταξη περί επιβολής περιορισμού των εισαγωγών είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, εναπόκειται στον κρίνοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εξακριβώσει αν τα χρησιμοποιούμενα μέσα είναι εκ πρώτης όψεως ικανά να οδηγήσουν σε επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν υπερβαίνουν το μέτρο του απολύτως απαραίτητου για την επίτευξή του.

102 Κατά την απόφαση 97/803, το μέτρο του περιορισμού των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ σε μια ετήσια ποσότητα 3 000 τόνων δικαιολογείται από τη φροντίδα προλήψεως των διαταραχών της κοινοτικής αγοράς ζάχαρης (σκέψη 14 ανωτέρω). Επί του σημείου αυτού, η Επιτροπή και το Συμβούλιο ισχυρίζονται ότι η απεριόριστη εισαγωγή ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στην Κοινότητα υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσει αύξηση των επιδοτούμενων εξαγωγών των κρατών μελών της Κοινότητας προς τις τρίτες χώρες, οι οποίες θα προκαλούσαν πρόσθετες δαπάνες σε βάρος του προϋπολογισμού της Κοινότητας και θα μπορούσαν να καταστήσουν δυσχερή την εξασφάλιση της τηρήσεως των αναληφθεισών από την Κοινότητα υποχρεώσεων.

103 Ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά, κατ' αρχάς, ότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι το ως άνω μέτρο, καθόσον μειώνει σε μια ποσότητα αντιστοιχούσα στο 0,02 % της κοινοτικής παραγωγής ζάχαρης Α και Β τις εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, φαίνεται ότι είναι πρόσφορο προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

104 Στη συνέχεια, όσον αφορά το ζήτημα αν ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει, ωστόσο, το μέτρο του απολύτως αναγκαίου για την επίτευξη του ως άνω σκοπού πρέπει να τονισθεί ότι, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, το Συμβούλιο πρέπει να συμφιλιώνει, αφενός, τις επιταγές που συνδέονται με την πρόληψη των διαταραχών στην κοινοτική αγορά ζάχαρης και, αφετέρου, εκείνες που συνδέονται με την απελευθέρωση των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στην Κοινότητα. Επομένως, με το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ έπρεπε να προληφθούν δυσχέρειες που θα μπορούσαν να εμφανιστούν στην κοινοτική αγορά σεπερίπτωση απε-

ριόριστης εισαγωγής ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, με παράλληλο περιορισμό στο ελάχιστο δυνατό των διαταραχών της λειτουργίας της συνδέσεως των ΥΧΕ με την Κοινότητα.

105 Πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι το Συμβούλιο αναγνώρισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, χωρίς να αντιλέξει επ' αυτού η Επιτροπή, ότι ένας όγκος εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ ύψους 15 000 τόνων ετησίως, αν και πέντε φορές μεγαλύτερος από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ (3 000 τόνοι), δεν ενείχε τον κίνδυνο προκλήσεως διαταραχών στην κοινοτική αγορά ζάχαρης.

106 Δεύτερον, η Επιτροπή και το Συμβούλιο δικαιολογούν την ποσότητα των 3 000 τόνων με την ανάγκη τηρήσεως των υποχρεώσεων της Κοινότητας στον τομέα της γεωργίας, οι οποίες έχουν τη μορφή παραχωρήσεων περιλαμβανόμενων στο τέταρτο μέρος, τμήμα ΙΙ, του καταλόγου CXL, που επιβάλλουν την προοδευτική μείωση, μεταξύ 1995 και 2001, του όγκου των κοινοτικών εξαγωγών ζάχαρης που τυγχάνουν ενισχύσεως.

107 Επί του σημείου αυτού, και αν ακόμη υποτεθεί ότι για κάθε ποσότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ που εισάγεται στην Κοινότητα πραγματοποιείται εξαγωγή, με καταβολή ανάλογης ενισχύσεως, του ίδιου όγκου ζάχαρης εκτός της Κοινότητας, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η Κοινότητα δεν θα υποχρεωθεί, εξαιτίας των εισαγωγών αυτών και μόνο να μειώσει τις ποσοστώσεις παραγωγής εντός της Κοινότητας για να τηρήσει τις διεθνείς υποχρεώσεις της στον τομέα των επιδοτούμενων εξαγωγών. Πράγματι, κατά την έκθεση του Nederlandse Economisch Instituut που συνάπτεται στο δικόγραφο της αιτούσας, ο μέγιστος όγκος εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, όπως προβλεπόταν πριν από την έκδοση της αποφάσεως 97/803, ανερχόταν, με βάση εκτιμήσεις, σε ποσότητα κυμαινόμενη μεταξύ 100 000 και 150 000 τόνων ετησίως. Επιπλέον, κατά τον κατάλογο CXL η εξαχθείσα με παράλληλη χορήγηση επιστροφών ποσότητα ζάχαρης το 1995, που ελήφθη υπόψη ως ποσότητα αναφοράς, ήτοι 1 612 000 τόνοι, πρέπει να μειωθεί σε 1 273 500 τόνους ετησίως για την περίοδο εμπορίας 2000/2001. Όμως, έστω και λαμβάνοντας ως βάση τα στοιχεία που αφορούν μόνο τα έτη 1995 και 1996 τα οποία προσκόμισε η Επιτροπή, 2 056 600 τόνοι εξήχθησαν με παράλληλη καταβολή επιστροφών κατά την εξαγωγή, ενώ ο κατάλογος CXL επέτρεπε 3 054 800 τόνους. Επομένως, οι ποσότητες που προκύπτουν στο πλαίσιο αυτών των δύο περιόδων εμπορίας, οι οποίες μπορούν ακόμη να χρησιμοποιηθούν μέχρι το έτος 2000, ανέρχονται σε 998 200 τόνους, δηλαδή σε ποσότητα σαφώς μεγαλύτερη από τον μέγιστο ετήσιο όγκο τον οποίο μπορούσαν να φθάσουν οι εισαγωγές ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, ήτοι 150 000 τόνοι.

108 Τρίτον, η αιτούσα αμφισβητεί ότι όλη η ποσότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ που εισάγεται στην Κοινότητα, άνω των 3 000 τόνων, οδηγεί αυτομάτως στην επιδοτούμενη εξαγωγή ίδιας ποσότητας ζάχαρης εκτός της Κοινότητας. Συναφώς, διατείνεται, χωρίς η Επιτροπή και το Συμβούλιο να αντιλέγουν επ' αυτού, ότι παρατηρούνται στην κοινοτική αγορά ζάχαρης διακυμάνσεις των ετήσιων επιπέδων παραγωγής και της επιφάνειας των καλλιεργειών ζαχαροτεύτλων. Όμως, δεν αποκλείεται η παρατηρούμενη πτώση ενός ενιαίου επιπέδου παραγωγής ζάχαρης να υπερβαίνει τους 3 000 τόνους, ιδίως λόγω κλιματολογικών συνθηκών εχόντων ως αποτέλεσμα μια κακή συγκομιδή ζάχαρης. Σε μια τέτοια περίπτωση, χωρίς να χρειάζεται να ληφθούν υπόψη τα κοινοτικά καθεστώτα που ισχύουν για τη ζάχαρη τύπου Α, Β ή Γ, η εισαγωγή ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ σε ποσότητα υπερβαίνουσα τους 3 000 τόνους δεν μπορεί να προξενήσει καμία διαταραχή στην κοινοτική αγορά εφόσον η εισαγόμενη ποσότητα δεν υπερβαίνει την ποσότητα εκείνη την οποία δεν ήταν σε θέση να παραγάγουν οι κοινοτικοί παραγωγοί.

109 Επιβάλλοντας τον ως άνω περιορισμό στην εισαγωγή ζάχαρης, το Συμβούλιο έπρεπε να λάβει επίσης υπόψη τις επιταγές που συνδέονται με την απελευθέρωση των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στην Κοινότητα.

110 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι η ποσόστωση των 3 000 τόνων την οποία προβλέπει το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ αποτελεί ένα σχεδόν απόλυτο εμπόδιο για οποιαδήποτε εξαγωγή προς την Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ. Πράγματι, η ετήσια δυνατότητα επεξεργασίας και μεταποιήσεως της αιτούσας είναι 34 000 και ο μέγιστος όγκος εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, όπως προβλεπόταν πριν από τη θέσπιση της αποφάσεως 97/803, ανερχόταν, σύμφωνα με εκτιμήσεις, σε 100 000 μέχρι 150 000 τόνους ετησίως. Επιπλέον, η Επιτροπή αναγνώρισε με τις γραπτές παρατηρήσεις της ότι το επίπεδο τιμών ζάχαρης στην παγκόσμια αγορά εμποδίζει την αιτούσα να διαθέσει τη ζάχαρη που επεξεργάστηκε και μεταποίησε σε άλλη αγορά εκτός της κοινοτικής.

111 Στη συνέχεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, στο πλαίσιο της περιόδου εμπορίας 1997/98, χωρίς να απαιτείται να ληφθεί υπόψη η παραγόμενη εντός της Κοινότητας ζάχαρη που δεν υπάγεται σε ποσοστώσεις παραγωγής (ζάχαρη Γ), η διαθέσιμη στην κοινοτική αγορά ποσότητα ζάχαρης ανερχόταν σε 15,9 εκατομμύρια τόνους. Πράγματι, η κοινοτική παραγωγή ζάχαρης από ζαχαρότευτλα που περιοριζόταν με ποσοστώσεις παραγωγής σύμφωνα με τον

κανονισμό 1785/91 (ζάχαρη Α και ζάχαρη Β) ανερχόταν σε 14,3 εκατομμύρια τόνους, η ποσότητα της εισαγόμενης από κράτη ΑΚΕ ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 8 της τέταρτης συμβάσεως ΑΚΕ-ΕΚ, που υπογράφηκε στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989 (ΕΕ 1991, L 229, σ. 1), ανερχόταν σε 1,3 εκατομμύρια τόνους, ενώ οι εισαγωγές προελεύσεως ορισμένων τρίτων χωρών επιτράπηκαν, δυνάμει συμφωνιών συναφθεισών στο πλαίσιο του ΠΟΕ, για ποσότητα μέχρι 0,3 εκατομμύρια τόνους.

112 Όπως ισχυρίζεται η αιτούσα, το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ, με το οποίο προβλέφθηκε μια τόσο περιορισμένη ποσόστωση εισαγωγής ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στην Κοινότητα ενώ ο όγκος των εισαγωγών ζάχαρης προελεύσεως χωρών ΑΚΕ και τρίτων χωρών εξακολουθεί να είναι υψηλός, δεν αποκλείεται, εκ πρώτης όψεως, να ευνόησε τις εισαγωγές ζάχαρης προελεύσεως των χωρών αυτών σε βάρος των εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, οπότε δεν αποκλείεται το Συμβούλιο να υπερέβη τα όρια του απολύτως αναγκαίου για την πρόληψη των διαταραχών στην κοινοτική αγορά ζάχαρης παραβιάζοντας τη σειρά προτεραιότητας που επιβάλλει η Συνθήκη.

113 Ενόψει των στοιχείων αυτών ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο, εκ πρώτης όψεως, το επίπεδο προστασίας που προκύπτει από την ανωτέρω ποσόστωση να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την επίτευξη του σκοπού τον οποίο το Συμβούλιο δήλωσε ότι επιδιώκει, έτσι ώστε να δικαιολογείται η κατασταλτική παρέμβαση του κοινοτικού δικαστή.

114 Κατά συνέπεια, και χωρίς να απαιτείται να εξετασθούν οι άλλοι λόγοι και τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλονται, διαπιστώνεται ότι ο λόγος που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας είναι σοβαρός και ότι πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με το εκ πρώτης όψεως βάσιμο.

Επί του επείγοντος

Επιχειρήματα των διαδίκων

115 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι απαραίτητη για να αποτραπεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας σε βάρος της. Με τις αποφάσεις της 17ης Οκτωβρίου (υπόθεση 97/1405) και της 19ης Δεκεμβρίου 1997 (υπόθεση 97/1657) ο Πρόεδρος του arrondissementsrechtbank's Gravenhage δέχθηκε ήδη ότι η αιτούσα «αντιμετωπίζει τον κίνδυνο σοβαρής και απολύτως ανεπανόρθωτης ζημίας».

116 Η εφαρμογή της αποφάσεως 97/803, του κανονισμού εφαρμογής και της προσβαλλομένης αποφάσεως προκάλεσε την παύση των εμπορικών δραστηριοτήτων της αιτούσας στην Αρούμπα. Η αιτούσα πραγματοποίησε την τελευταία εξαγωγή αλεσμένης ζάχαρης στην Κοινότητα για τελευταία φορά στις 3 Νοεμβρίου 1997. Διατείνεται ότι της είναι αδύνατον να διαθέσει τη ζάχαρή της στην παγκόσμια αγορά. Συναφώς, αναφέρει ότι, το 1997, το καθαρό περιθώριο κέρδους που είχε για την πώληση 7 500 τόνων ζάχαρης στην Κοινότητα ήταν 28 δολλάρια ΗΠΑ (US$) ανά τόνο. Όμως, δεδομένου ότι το επίπεδο των τιμών της ζάχαρης στην παγκόσμια αγορά είναι σαφώς χαμηλότερο από τις τιμές εντός της Κοινότητας, της είναι αδύνατον να πωλήσει ζάχαρη εκτός της κοινοτικής αγοράς με επαρκές περιθώριο κέρδους.

117 Η παύση των δραστηριοτήτων της προκάλεσε τη διάλυση της βιομηχανίας της, οι δε μηχανικές εγκαταστάσεις περιέπεσαν σε αχρησία.

118 Όπως προκύπτει από δήλωση των λογιστών της, το σύνολο του προσωπικού που απασχολούσε η αιτούσα απολύθηκε τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 1998.

119 Η αιτούσα καταλήγει ότι, χωρίς πόρους, έχει ουσιαστικά πτωχεύσει και ότι η κατάσταση αυτή καθιστά αδύνατη τη χορήγηση συμπληρωματικών πιστώσεων.

120 Επικαλείται επίσης το γεγονός ότι πολλές οφειλές έχουν καταστεί απαιτητές, συνολικού ύψους 469 288 US$, και ότι υφίσταται το ενδεχόμενο να κηρυχθεί σε πτώχευση αιτήσει ενός των πιστωτών της, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εν προκειμένω δίκαιο της Αρούμπα. Στις 31 Δεκεμβρίου 1998 η εμπορική χρήση είχε ως αποτέλεσμα ζημίες ύψους 421 950 US$.

121 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι εναπόκειται στον κρίνοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εξετάσει αν υπάρχει κίνδυνος για την ενδιαφερόμενη να υποστεί ζημία αν δεν ληφθούν τα ζητούμενα μέτρα η οποία δεν θα μπορεί πλέον να αποκατασταθεί όταν εκδοθεί η απόφαση επί της προσφυγής της κύριας δίκης. Εν προκειμένω, η αιτούσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, δεδομένου ότι απειλείται με πτώχευση (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 1994, T-231/94 R, T-232/94 R και T-234/94 R, Transacciones Marítimas κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-885, σκέψη 42) ή, τουλάχιστον, δεδομένου ότι είναι υποχρεωμένη να φέρει ένα πολύ μεγάλο οικονομικό βάρος εν αναμονή της αποφάσεως επί της κύριας δίκης (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Αυγούστου 1994, T-156/94 R, Aristrain κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-715, σκέψη 33), πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση περί του επείγοντος.

122 Η Κυβέρνηση της Αρούμπα συμμερίζεται την επιχειρηματολογία της αιτούσας.

123 Η Επιτροπή διατείνεται ότι η αιτούσα δεν προσκόμισε απόδειξη ότι πληρούται η προϋπόθεση περί του επείγοντος.

124 Ειδικότερα, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η εφαρμογή της προσβαλλόμενης αποφάσεως έχει έναντί της συνέπειες που δεν μπορούν να ανατραπούν, έτσι ώστε η κατάσταση να μη μπορεί να αποκατασταθεί μετά από μια ενδεχόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου ακυρώνουσα την προσβαλλόμενη απόφαση.

125 Η προβαλλόμενη ζημία είναι καθαρά χρηματικής φύσεως. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη, διότι μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αντισταθμίσεως.

126 Εν πάση περιπτώσει, από τους απολογισμούς της οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας, που συντάχθηκαν διαδοχικά στις 31 Μαΐου 1998 και στις 31 Δεκεμβρίου 1998, δεν μπορεί να εκτιμηθεί συνολικά η πραγματική οικονομική της κατάσταση. Εξάλλου, η Επιτροπή εκθέτει ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να λάβει οικονομική ενίσχυση η αιτούσα από συνδεόμενες ή οικείες επιχειρήσεις μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου στην υπόθεση της κύριας δίκης. Πράγματι, το μετοχικό κεφάλαιο της αιτούσας ανήκει καθ' ολοκληρία σε άλλη εταιρία, η οποία με τη σειρά της ελέγχεται κατά 100 % από την εταιρία Emesa Corporation, με έδρα τη Νέα Υόρκη, το σύνολο των μετοχών της οποίας ανήκει σε ένα φυσικό πρόσωπο. Όμως, η Emesa Corporation έχει προσωπικές ή/και οικονομικές σχέσεις με την επιχείρηση Emesa της Βραζιλίας με σημαντικό κύκλο εργασιών, στην οποία το ως άνω φυσικό πρόσωπο εργάστηκε για πολλά χρόνια.

127 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η κατάσταση των πιστωτών, οι οποίοι δεν ζήτησαν ως τώρα τη θέση της αιτούσας υπό πτώχευση, θα παραμείνει αμετάβλητη σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.

Εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

128 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας σε βάρος των συμφερόντων του αιτούντος. Στον διάδικο αυτό εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία που θα έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες (βλ., ιδίως, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου 1995, T-79/95 R και T-80/95 R, SNCF και British Railways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1433, σκέψη 36).

129 Προεισαγωγικά, πρέπει να σημειωθεί ότι, ενόψει των βεβαιώσεων που προσκομίζει η αιτούσα, η Επιτροπή και το Συμβούλιο δήλωσαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι ανακαλούν τον ισχυρισμό ότι δεν αποκλειόταν το ενδεχόμενο χορηγήσεως οικονομικής υποστηρίξεως εκ μέρους της εγκατεστημένης στη Βραζιλία επιχειρήσεως Emesa μέχρις εκδόσεως αποφάσεως περατώνουσας τη διαδικασία της κύριας δίκης.

130 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι η άρνηση χορηγήσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής που ζήτησε η αιτούσα σημειώθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1997 και ότι η εκ μέρους της τελευταία εξαγωγή ζάχαρης προς την Κοινότητα πραγματοποιήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 1997. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι η αιτούσα δεν μπορεί να πωλήσει ζάχαρη σε άλλη αγορά εκτός της κοινοτικής λόγω του επιπέδου των τιμών της πρώτης ύλης. Επομένως, οι επίδικες πράξεις την υποχρέωσαν να διακόψει εντελώς τις δραστηριότητές της.

131 Όπως προκύπτει από τους οικονομικούς απολογισμούς που προσκόμισε η αιτούσα, η χρήση 1998 περατώθηκε με ζημία 421 950 US$, ενώ το ύψος των απαιτητών πιστώσεων στις 31 Δεκεμβρίου 1998 ανερχόταν σε 469 288 US$. Υπό τις συνθήκες αυτές η αιτούσα ευρίσκεται σε οικονομική κατάσταση από την οποία προκύπτουν κίνδυνοι για την ύπαρξή της, καθόσον υφίσταται το πραγματικό ενδεχόμενο να κηρυχθεί σε πτώχευση (προαναφερθείσα διάταξη Transacciones marítimas κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 42, και διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 1990, C-51/90 R και C-59/90 R, Comos-Tank κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2167, σκέψη 24, και Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψη 38). Για τον ίδιο λόγο η αιτούσα υφίσταται σοβαρή ζημία, η οποία υπάρχει κίνδυνος να καταστεί ανεπανόρθωτη σε περίπτωση μη αναστολής των επίδικων πράξεων (επ' αυτού βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 1988, 152/88 R, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2931, σκέψη 32), οπότε το επείγον των ζητούμενων μέτρων είναι αναμφισβήτητο.

132 Ενόψει της ως άνω πραγματικής και νομικής καταστάσεως, εναπόκειται ακόμη στον κρίνοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να σταθμίσει τα εμπλεκόμενα συμφέροντα.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

133 Κατά την γραπτή και κατά την προφορική διαδικασία, απαντώντας στις γραπτές ερωτήσεις που υπέβαλε ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής, καθώς και με τα κατατεθέντα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου έγγραφα, η αιτούσα, αφενός, και το Συμβούλιο και η Επιτροπή, αφετέρου, αναφέρθηκαν στους όρους και τις προϋποθέσεις των προσωρινών μέτρων που θα μπορούσαν να αποφασιστούν με έκδοση διατάξεως, έτσι ώστε η διάταξη αυτή να εξασφαλίζει την προσωρινή προστασία των συμφερόντων της αιτούσας και να διαφυλάσσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το συμφέρον της Κοινότητας, το οποίο περιλαμβάνει τόσο τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας όσο και εκείνα των εγκατεστημένων στα κράτη μέλη βιομηχανιών ζάχαρης.

134 Λαμβάνοντας υπόψη αυτά τα αντικρουόμενα συμφέροντα, οι ως άνω διάδικοι συμφώνησαν ενώπιον του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή — μόνον εφόσον ο δικαστής αυτός θεωρεί ότι πληρούνται οι σχετικές με το fumus boni juris και το επείγον προϋποθέσεις, όσον αφορά το Συμβούλιο και την Επιτροπή — ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου που αρχίζει την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας διατάξεως, η αιτούσα θα μπορεί να εισάγει αλεσμένη ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ στην Κοινότητα βάσει του άρθρου 6 του παραρτήματος II της αποφάσεως ΥΧΕ, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση ΥΧΕ όπως αυτή ίσχυε πριν από την έναρξη της ισχύος της αποφάσεως 97/803 και υπό τους ακόλουθους όρους και περιορισμούς:

— ως άνω οι επιτρεπόμενες εισαγωγές υπόκεινται στις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την έναρξη της ισχύος της αποφάσεως 97/803, εξαρτώμενες ιδίως από την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού εισαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1988, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 331, σ. 1), την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού EUR-I και από την υποχρέωση συστάσεως εγγυήσεως ύψους 3 ευρώ ανά τόνο, ελευθερούμενης εφόσον η εισαγωγή πραγματοποιείται σύμφωνα με το πιστοποιητικό εισαγωγής·

— ο μέγιστος επιτρεπόμενος όγκος εισαγωγών είναι 7 500 τόνοι για περίοδο έξι μηνών από την ημερομηνία εκδόσεως της διατάξεως·

— η εισαγόμενη στην Κοινότητα ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ πρέπει να πωλείται σε τιμή τουλάχιστον ίση προς την τιμή παρεμβάσεως που ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1785/81, όπως έχει τροποποιηθεί·

— η αιτούσα θα μπορεί να εισάγει ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ υπό την προϋπόθεση συστάσεως ασφαλείας με τη μορφή τραπεζικής εγγυήσεως ύψους 28 US$ ανά τόνο ζάχαρης που επιθυμεί να εισαγάγει σύμφωνα με την παρούσα διάταξη. Η ασφάλεια αυτή πρέπει να συσταθεί το αργότερο την ημερομηνία παρουσιάσεως της ζάχαρης στο τελωνείο με σκοπό την υποβολή σχετικής δηλώσεως προς κάλυψη του ανωτέρω ορισθέντος όγκου. Προβλέπεται επίσης ότι το ύψος της ασφάλειας που πρέπει να συσταθεί ανά τόνο ζάχαρης θα αυξάνεται ή θα μειώνεται:

— σε συνάρτηση με την αύξηση ή τη μείωση της τιμής παρεμβάσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1785/81, όπως τροποποιήθηκε,

— σε συνάρτηση με τη μείωση ή την αύξηση της εγγυημένης τιμής περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 5, παράγραφος 4, στοιχείο α', του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 8 της τέταρτης συμβάσεως ΑΚΕ-ΕΚ, που υπογράφηκε στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989·

— το συνολικό ποσό της ασφαλείας θα ελευθερωθεί υπέρ της αιτούσας ή θα καταπέσει υπέρ της Κοινότητας ανάλογα με το τι θα κρίνει το Πρωτοδικείο σχετικά με το βάσιμο της εκ μέρους της αιτούσας ενστάσεως παρανομίας του άρθρου 108β της αποφάσεως ΥΧΕ·

— κατά τη διάρκεια της ισχύος του διατασσόμενου προσωρινού μέτρου η αιτούσα δεν θα μπορέσει να ζητήσει ούτε να χρησιμοποιήσει με οποιοδήποτε τρόπο πιστοποιητικά εισαγωγής προβλεπόμενα από τον κανονισμό εφαρμογής.

135 Επιπλέον, από την ανωτέρω συμφωνία των διαδίκων προκύπτει ακόμα επίσης ότι, εντός του ορίου της ποσότητας των 7 500 τόνων ζάχαρης και διαρκούσας της περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας διατάξεως, η αιτούσα θα μπορεί να εισάγει στην Κοινότητα τη ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ περί της οποίας γίνεται λόγος στη διάταξη που θα της παραδίδεται «ελεύθερη στο πλοίο» (FOB) πριν το τέλος της περιόδου ισχύος του προσωρινού μέτρου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας διατάξεως.

136 Οι προϋποθέσεις ανανεώσεως του διατασσόμενου μέτρου για κάθε μια από τις μεταγενέστερες από την πρώτη περίοδο εξάμηνες περιόδους και η ημερομηνία από την οποία το προσωρινό μέτρο παύει να ισχύει εξακολουθούν, ωστόσο, να αποτελούν το αντικείμενο συζητήσεων και διαφωνιών μεταξύ των διαδίκων. Εντούτοις, οι διάδικοι συμφωνούν επί του γεγονότος ότι η έκδοση από το Δικαστήριο αποφάσεως στην υπόθεση C-17/98 διαρκούσας της πρώτης εξάμηνης περιόδου θα καταστήσει απαραίτητη την έκδοση νέας διατάξεως ασφαλιστικών μέτρων, το περιεχόμενο της οποίας θα εξαρτηθεί από την εκ μέρους του Δικαστηρίου εκτίμηση του νομίμου των διατάξεων της αποφάσεως 97/803.

Εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

137 Κατά πάγια νομολογία, η εκ μέρους του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή σύγκριση που γίνεται στο πλαίσιο της σταθμίσεως των συμφερόντων τον οδηγεί να εξετάζει αν σε περίπτωση ενδεχόμενης ακυρώσεως της επίδικης πράξεως στη δίκη επί της ουσίας θα είναι δυνατή η ανατροπή της καταστάσεως που θα έχει δημιουργηθεί από την άμεση εκτέλεσή της και, αντιστρόφως αν η αναστολή εκτελέσεως της εν λόγω πράξεως μπορεί να παρεμποδίσει την πλήρη εφαρμογή των αποτελεσμάτων της σε περίπτωση που θα απορριφθεί η κύρια προσφυγή (βλ., ιδίως, τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 1989, 76/89 R, 77/89 R και 91/89 R, RTE κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 1141, σκέψη 15).

138 Εν προκειμένω, το αίτημα της αιτούσας, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας και, αφετέρου, να απαγορευθεί στην Επιτροπή να εφαρμόζει, διαρκούσας της ίδιας περιόδου, τις διατάξεις του κανονισμού εφαρμογής ή/και του άρθρου 108β της αποφάσεως ΥΧΕ αποσκοπεί, στην πραγματικότητα, απλώς στην αναστολή της ισχύος του άρθρου 108β της αποφάσεως ΥΧΕ, του κανονισμού εφαρμογής και της προσβαλλομένης αποφάσεως. Σε περίπτωση που θα διατασσόταν, η ζητούμενη αναστολή θα αναιρούσε, για τη διάρκεια της ισχύος της διατάξεως ασφαλιστικών μέτρων, τον περιορισμό των εισαγωγών καθ' όσον χρόνο η αιτούσα ή οποιαδήποτε άλλη εγκατεστημένη σε κάποια ΥΧΕ επιχείρηση θα εξήγαγε ελεύθερα στην Κοινότητα προϊόντα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ. Επιπλέον, δεδομένου ότι η κοινοτική αγορά ζάχαρης παρουσιάζει διαρθρωτικά πλεονάσματα, η απεριόριστη εισαγωγή ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ με απαλλαγή από κάθε εισφορά θα μπορούσε να οδηγήσει με βεβαιότητα σε αύξηση του όγκου των εξαγωγών που πραγματοποιούνται με παράλληλη καταβολή επιστροφών και, κατά συνέπεια, σε αύξηση των βαρυνουσών την Κοινότητα δαπανών. Επομένως, η αποδοχή των ζητούμενων προσωρινών μέτρων υπάρχει κίνδυνος να έχει ανεπανόρθωτες συνέπειες.

139 Αντιστρόφως, η εφαρμογή του περιορισμού των εισαγωγών θα οδηγήσει κατά πάσα πιθανότητα την αιτούσα σε πτώχευση, ώστε το ενδεχόμενο να κηρύξει ανίσχυρο ή να ακυρώσει το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ το Δικαστήριο στην υπόθεση C-17/98 και το Πρωτοδικείο στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντιστοίχως, δεν θα της παράσχει πλέον τη δυνατότητα να επαναλάβει τις δραστηριότητες επεξεργασίας και μεταποιήσεως, διότι θα έχει παύσει να υφίσταται.

140 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι το Συμβούλιο αναγνώρισε κατά την ακρόαση των διαδίκων, χωρίς να αντιλέξει επ' αυτού η Επιτροπή, ότι ένας όγκος εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ ύψους 15 000 τόνων ετησίως δεν ενέχει κινδύνους διαταραχής της κοινοτικής αγοράς ζάχαρης.

141 Δεδομένου ότι η προϋπόθεση σχετικά με το εκ πρώτης όψεως βάσιμο πληρούται και δεδομένου ότι είναι αναμφισβήτητο το επείγον όσον αφορά την χορήγηση των ζητουμένων μέτρων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι για να δοθεί αποτελεσματική προσωρινή δικαιοδοτική προστασία πρέπει να διαταχθεί η αναστολή της ισχύος του άρθρου 108β της αποφάσεως ΥΧΕ, του κανονισμού εφαρμογής και της προσβαλλομένης αποφάσεως, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι τα αποτελέσματα της

αναστολής θα περιοριστούν μόνον στην αιτούσα, αφενός, και ότι η αναστολή θα εξαρτηθεί από την τήρηση προϋποθέσεων που αφορούν την ποσότητα της δυνάμενης να εισαχθεί στην Κοινότητα ζάχαρης ΥΧΕ, τις λεπτομέρειες εισαγωγής και τη διάρκεια ισχύος των σχετικών μέτρων.

142 Συναφώς, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι τα συμφέροντα της αιτούσας, αφενός, και εκείνα της Κοινότητας, αφετέρου, εξασφαλίζονται με τη συμφωνία που επετεύχθη στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων μεταξύ των διαδίκων μετά την κατάθεση της ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετικής προσφυγής. Εντούτοις, στον δικαστή αυτό εναπόκειται να καθορίσει, σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, την ημερομηνία από την οποία θα παύει να ισχύει το διατασσόμενο μέτρο.

143 Η αρχή της νομιμότητας και της δυνατότητας προβλέψεως των ενεργειών των αρχών, που απαιτείται να τηρούνται στο πλαίσιο κάθε εισαγωγής επεξεργασμένου και μεταποιημένου προϊόντος, επιβάλλουν να επιτραπεί στην αιτούσα η εισαγωγή στην Κοινότητα ποσότητας 7 500 τόνων αλεσμένης ζάχαρης για περίοδο έξι μηνών από την ημερομηνία της υπογραφής της παρούσας διατάξεως.

144 Εντούτοις, αν το Δικαστήριο εκδώσει απόφαση στην υπόθεση C-17/98 διαρκούσας της ως άνω εξάμηνης περιόδου και κρίνει ότι οι διατάξεις της αποφάσεως ΥΧΕ περί περιορισμού των εισαγωγών στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ δεν είναι ανίσχυρες, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα καλέσει τους διαδίκους της παρούσας διαδικασίας να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της εν λόγω αποφάσεως και θα ορίσει, με σχετική διάταξη, τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην παρούσα διαδικασία.

145 Αντιστρόφως, αν το Δικαστήριο κρίνει, διαρκούσας της εν λόγω εξάμηνης περιόδου, ότι οι διατάξεις της αποφάσεως ΥΧΕ περί περιορισμού των εισαγωγών στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ είναι ανίσχυρες, η παρούσα διάταξη θα συνεχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της μέχρι το τέλος της περιόδου αυτής, εκτός αν το Πρωτοδικείο εκδώσει την απόφασή του στην υπόθεση της κύριας δίκης, που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-44/98.

146 Με την επιφύλαξη της εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-17/98 διαρκούσας της εξάμηνης περιόδου που αρχίζει την ημερομηνία υπογραφής της διατάξεως στην παρούσα υπόθεση και των συνεπειών που πρέπει να έχει η απόφαση του Δικαστηρίου όσον αφορά την παρούσα διαδικασία (σκέψεις 144 και 145 ανωτέρω), θα επιτραπεί η εισαγωγή μιας ποσότητας ζάχαρης που θα προσδιοριστεί για μια νέα περίοδο, με έκδοση διατάξεως την οποία η αιτούσα θα καλέσει τον κρίνοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εκδώσει, υποβάλλοντας σχετικό αίτημα σε εύθετο χρόνο, το αργότερο δύο μήνες μετά τη λήξη της εξάμηνης περιόδου. Σε περίπτωση εκδόσεως νέας διατάξεως, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα καθορίσει, ιδίως, την ημερομηνία από την οποία θα παύουν να ισχύουν τα νέα μέτρα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) **Αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 108β της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, του κανονισμού (ΕΚ) 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704 με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ, και της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1997 (VI/51329) έναντι της εταιρίας** Emesa Sugar (Free Zone) NV.

2) **Επιτρέπει στην** Emesa Sugar (Free Zone) NV **να εισάγει αλεσμένη ζάχαρη καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών (ΥΧΕ) στην Κοινότητα, κατά την**

έννοια του άρθρου 6 του παραρτήματος II της αποφάσεως 91/482, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στην εν λόγω απόφαση όπως αυτή ίσχυε μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1997, υπό τους ακόλουθους όρους και περιορισμούς:

— ως άνω οι επιτρεπόμενες εισαγωγές υπόκεινται στις διατάξεις της αποφάσεως 91/482, όπως ίσχυαν πριν από την έναρξη της ισχύος της αποφάσεως 97/803/ΕΚ, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482, εξαρτώμενες ιδίως από την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού εισαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1988, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 331, σ. 1), την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού EUR-I και από την υποχρέωση συστάσεως εγγυήσεως ύψους 3 ευρώ ανά τόνο, ελευθερούμενης εφόσον η εισαγωγή πραγματοποιείται σύμφωνα με το πιστοποιητικό εισαγωγής·

— ο μέγιστος επιτρεπόμενος όγκος εισαγωγών είναι 7 500 τόνοι για περίοδο έξι μηνών από την ημερομηνία εκδόσεως της διατάξεως·

— η εισαγόμενη στην Κοινότητα ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ πρέπει να πωλείται σε τιμή τουλάχιστον ίση προς την τιμή παρεμβάσεως που ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81, του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, όπως έχει τροποποιηθεί·

— η Emesa Sugar (Free Zone) NV θα μπορεί να εισάγει ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ υπό την προϋπόθεση συστάσεως ασφαλείας με τη μορφή τραπεζικής